

Kázání Bystřička, Růžďka 25.2.2024 **Bud' solí a ne náhražkou!** (vstup 250)

Introit: **Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu! Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním, po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje jako mládí orla. (Žalm 103, 1-5)**

Píseň 252 (442)

Modlitba

Čtení: 2. Královská 2, 19-22

Píseň 757 a 758 (539)

Text kázání: **Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. (Matouš 5,13)**

Milí přátelé, bratři a sestry,

každý z nás jistě velmi dobře zná pohádku Sůl nad zlato. Ve filmovém podání je asi nejznámější pod názvem, Byl jednou jeden král. Král Já I. si zavolá své tři dcery, aby zvěděl, která z nich ho má nejraději. Jedna ho má ráda jako zlato, druhá jako zlato v hrdle, a nejmladší Maruška otci řekne, že ho má ráda jako **sůl**. Namyšlený a hloupý král se rozzlobí, dceru vyžene a dá rozkaz zlikvidovat všechnu sůl ve svém království, aby dokázal, že bez soli se dá žít.

Dá se ale žít, milí přátelé, bez soli? Je možné sůl něčím nahradit? Král to zkoušel všelijak. Přimíchal do jídla všelijaké koření, ale nic z toho nechutnalo. Ovšem je sůl potřebná pouze pro to, aby nám chutnalo jídlo? Nikoliv. **Sůl totiž potřebuje náš organismus k životu!** A víte proč? Víte, jakou důležitou látku pro organismus obsahuje sůl? Přesně tu, která se objevuje v chemické značce soli. Víte, jaká to je? **NaCl**. A jak se tedy nazývá? **Chlorid sodný**. Jednou z důležitých látek, který náš organismus potřebuje, je sodík. Sodík je totiž minerál, který naše tělo potřebuje ke správné funkci buněčných struktur, pro svalovou i nervovou činnost. **A při nedostatku soli v těle je nejvíce zasažen nervový systém**, což se projevuje různými poruchami a výpadky. Takže, když se někdo rozhodne pro nějakou dietu bez soli, anebo nejí skoro vůbec, **pak to může vést k průjmům, k častým bolestem hlavy, zvracení, slabosti, k nízkému krevnímu tlaku, k letargii, k závratím apod.** A jak jsem se dále dočetl, **úplné vynechání soli ze svého jídelníčku může způsobovat úzkosti a deprese.**

Samozřejmě nechci, milí přátelé, aby to vyznělo, že čím více soli, tím méně depresí. Čím více brambůrek a slaných oříšků, čím více prosoleného jídla, tím lépe. To také ne. Sůl na sebe váže vodu, tu samozřejmě náš organismus také potřebuje. Ale **pokud je soli zase až moc, pak se hromadí příliš velké množství vody v těle, otékají nohy, přibývají cévní choroby, zvyšuje se krevní tlak, apod.** Odborníci tedy doporučují jako denní dávku pro jednoho člověka. 3-5 g soli na jeden den. Nevím, nakolik se to tedy dá zvládnout. Když si představíte, že pouze v jednom v klasickém rohlíku je 1,5 g soli! A kde je teprve salám! Jen tak pro zajímavost, v Anglii solí průměrně cca 8 g soli denně, v naší zemi je to až 15 g na jednoho člověka! Nejvíce to ale umí osolit Japonci, ti solí až 25 g denně. A ještě jedna informace z lékařského hlediska. Poslední výzkumy u nás ukazují, že všechny dvouleté děti u nás ve 100% překračují denní doporučený příjem soli. Dle jedné nizozemské studie to způsobuje, že v 15ti letech mají takové děti potom vyšší hodnoty krevního tlaku.

Tak tolik úvodem o významu soli pro lidský organismus. Snad nám to lépe otevře hlubší pochopení toho Ježíšova výroku, když řekne: **Vy jste sůl země;** Co tím vlastně chce říci? Tak jako lidský organismus, lidský život, potřebuje sůl, tak svět potřebuje jako sůl každého, kdo chce jít za Ježíšem. Pán Ježíš tedy to slovo v kázání na hoře neříká pouze svým učedníkům a těm velkým zástupům, které šli tehdy za Ním. On to říká dnes i nám. Všem, kteří v Ježíši vidí novou naději a novou šanci pro svůj život, ale i pro tento svět. Říká to všem, kteří touží po Boží lásce, po Božím odpuštění. Pro sebe ale i pro druhé. Všem, kteří žízní po Bohu a kteří Ho opravdu hledají. A říká to všem, kterým není jedno, kolik bolesti v tomto světě je. Říká to všem, kteří se za tento svět modlí. Všem, kteří svými činy se snaží přispět k tomu, aby byl v tomto světě mír, a aby lidé poznali naději, která je v Kristu Ježíši.

Je to, bratři a sestry, těžký úkol **stát se solí země**, jak říká Pán Ježíš? Zkusme najít odpověď v otázce z chemie, jak vzniká skutečná sůl. Víte to někdo? Já si to musel vyhledat, abych se poučil. A docela jsem zasnul, jak trefné přirovnání Pán Ježíš řekl. No prostě borec, Boží Syn, Syn Stvořitele světa, aby to nevěděl. Sůl vzniká sloučením kationtů a aniontů. Jinými slovy sloučením kladných a záporných iontů. A sloučenina jako celek je vlastně neutrální. Anebo ještě jinak řečeno, sloučením zásadových látek a kyselin. U jedlé soli NaCl je to dokonce reakce kovového prvku s nekovovým. Nevím, jestli mi rozumíte, ale mně to přijde, že Bůh je prostě geniální! Boží slovo říká, že **všichni lidé zhřešili a jsou daleko od dokonalého a svatého Boha**. Jinými slovy, my všichni lidé jsme vlastně záporáci. Jsme jako ty **záporné ionty**. Sami od sebe tedy nemůžeme být solí. Potřebujeme se sloučit **s kladným iontem**. A kdo je tím kladným iontem? **Kristus!** On je také tou nejdokonalejší **zásadovou látkou**. Dokonalou zásadou, která se

drží dokonalých zásad. Je to tak? No a my lidé jsme zase těmi **kyselinami**. Někdy se skutečně tváříme kysele, anebo jsme dokonce i žiravinou. To není moc dobrá vizitka. Jediné, **co pomůže k neutralizaci a k tomu, stát se solí, je sloučení se s dokonalou zásadou, kterou je Kristus!** No a ten třetí obraz, tak ten mě skutečně rozesmál, když jsem to vyhledával. Jedlá sůl vlastně vzniká sloučením kovového prvku s nekovovým. Jako lidé představujeme ten **kovový prvek**. Kov je studený, tvrdý. Řekli bychom, že kov toho mnoho unese. Jenže to, co mě pobavilo, je, jakou charakteristiku má sodík. **Sodík je velmi měkký kov, který lze krájet nožem, a navíc je veden jako neušlechtilý kov, který se vyznačuje malou výstupní prací!** Tedy takový lenivý měkkýš téměř k ničemu. Prostě v konečném pohledu věčnosti, bez Boha jsme k ničemu. A proto potřebujeme Krista! A ten tu představuje Chlor. Chlor sám o sobě jako plynný prvek se na zemi nevyskytuje, neboť se na zemi ochotně slučuje s většinou prvků periodické soustavy. V tom je přece vidět nádherný obraz Boží lásky. Otevřená a ochotná Boží náruč, která se v Kristu nabízí všem lidem. No není to krásné? To je přece Boží zázrak!

Abychom se tedy stali solí země, potřebujeme se sloučit s Kristem. Přijmout Ježíše do svého života. Přijmout Boží zásady, Boží zákony do našich studených, kovových srdcí. A to se může dít pouze tehdy, když Ježíši v pokoře a s lítostí vydáváme svá studená srdce a prosíme ho, **stvoř mi, Bože, srdce nové, čisté**. Jaká pak bude Boží odpověď? V Ezechieli 36. kapitole je řečena: **A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.**

Bez Krista, milí přátelé, nejsme solí země, tak jak Bůh požaduje. Bez Krista jsme jako ta zkažená a zlá voda v Jerichu za proroka Elíшы. Co tamní lidé říkali? „**Hle, v městě se dobře sídlí, jak náš pán vidí, ale voda je zlá, takže země trpí neplodností.**“ Není to podobné jako dnes ve světě? Dobře se tu sídlí, dobře se žije, ale něco není zcela v pořádku. Země trpí neplodností, různými negativními a patologickými jevy. V Jerichu tehdy Elíša řekl: „**Podejte mi novou mísu a dejte do ní sůl.**“ Pak vyšel k místu, kde voda vyvěrala, hodil tam sůl a řekl: „**Toto praví Hospodin: Uzdravuji tuto vodu, už nikdy odtud nevezjde smrt či neplodnost.**“ Tento svět potřebuje Krista jako sůl. V Kristu je tedy záruka, že z vod, které uzdraví, nevezjde smrt, a žádná zloba. Ale začíná to u tebe a u mě. Ty a já také potřebujeme Krista jako sůl! Aby pramen vyvěrající z tvého a mého srdce byl pramenem léčivým pro nás samotné, ale také právě pro ty, kteří to potřebují.

Pokud ovšem, bratři a sestry, se nebudeme obnovovat v Kristu, pokud nebudeme zůstávat s Kristem ve vztahu, pokud nebudeme žít z moci a síly Ducha svatého, pak sami nebudeme mít světlo a naději. A nepomůžou žádné náhražky, jak se o to pokoušel král Já I. Nepomůže si život nijak jinak okořenit. Ano, život si můžeme okořenit čímkoliv, ale bez Krista nebudeme solí, tolik potřebnou pro život. Bez Krista svět prožívá příznaky abstinence soli. Svíjí se v křeči, zmítá v úzkosti a beznaději. A přitom někdy stačí jen špetka soli, jeden skutek lásky, úsměv, slovo povzbuzení, jeden verš z Bible, ochota pomoci, solidarita, láska. Ovšem bez té špetky Kristovy lásky **pozbudeme slanosti a nebudeme se hodit k ničemu jinému, než aby nás vyhodili ven a šlapali po nás.**

Dovolte mi, bratři a sestry, ocitovat závěrem slova z kázání O soli země mého kolegy Jiřího Grubera: „**Za Ježíšovy doby se používala sůl, která se odpařila z Mrtvého moře. Ve skutečnosti to však byla směs soli, sádry a vápence. Když přišla do vlhka, vyplavila se z ní sůl jako první. Zůstal jen bílý prášek ale bez chuti a bez užitku. Ani na pole se nehodil, leda snad na zpevnění cesty. O to větší však muselo být zklamání. Člověk si chtěl osolit jídlo a místo toho si na talíř nasypal jen bílý prášek, který mu leda zaskřípal mezi zuby. Stejně zklamání – ba ještě větší – však působí ti, kteří se tváří být křesťané, ale když od nich čekáš pomoc, porozumění, pravdu a slitování – se zlou se potážeš. Je smutné, když člověk, který svými slovy vzbuzuje naději, ve skutečnosti způsobí bolest a zklamání. Jak může být solí země ten, který něco slibuje a své slovo nedodrží. Kdo mluví o pomoci a nepomůže. Kdo se krásně modlí, ale neodpustí. Kdo volá, chyt' te zloděje a sám krade. Bratři a sestry, lidé nám to sice většinou do očí neřeknou, ale ve skutečnosti od nás mnoho očekávají. O to větší bývá jejich zklamání, když narazí na naši povrchnost a lhostejnost. O to větší pak zaujetí proti církvi a proti Bohu. Naše setkání s Ježíšem nás zavazuje. Když víme, že jsme sůl země, máme jen dvě možnosti. Buď lidi nadchneme, nebo naštveme. Buď je podržíme, nebo podrazíme. Buď jim život ochutíme, nebo znechutíme. Amen.**“ Modlitba píseň 318 (379)

Ohlášky

Píseň 691

Slovo poslání: Efezským 4, 22-32

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 672 (487)